

הרגע הדברים נעשו הרבה יותר ברורים, מובנים, מתוכננים וסופיים. בתקופה של החודשים ינואר עד מרס ההיצע של אתרי רכיבה בעלי אטרקציות אמיתיות עם מזג אוויר סביר ובקרב מקום מוגבל מאוד, והאי הלא כל כך מוכר והלא מתויר עשה את העבודה ובגרדול. תרומה רבה בטויל כזה היא ההיכרות הפרסונלית העמוקה עם חברי הקבוצה, סגנון רכיבה משותף ורמה אחידה. אה, כן, והיכולת להשתחרר. מכיוון שארבעתנו מכירים ולא מאתמול, מודעים למגבלות המשותפות שלנו ומקבלים אותן, יצאנו במטרה להשתחרר וליהנות כמה שיותר.

הצת על המקום

לה פלמה הוא אחד מהאיים הקנריים - כמה איים באוקיינוס האטלנטי, ליתר דיוק שבעה, השייכים לספרד. מדובר, למעשה, בקצוות של רכס הרים געשי ענק הנכללים בארכיפלג זה. שמות האיים: לנזורטה (Lanzarote), גרן קנריה (Gran Canaria), פוארטוונטורה (Fuerteventura), גומרה (Gomera), היירו (Hioerro), לה פאלמה (La Palma) והאי היותר מתויר ומוכר - טנריף (Tenerife).

באיים הקנריים יש מגוון עצום של נופים שונים - רמות געשיות, יערות צפופים, צוקים שגלי האוקיינוס נשברים עליהם, שדות ירוקים, כרמים וזיתים. הטבע כאן פשוט נפלא. הצמחייה מגוונת ועשירה מאוד ואפשר למצוא מינים שונים של צמחים שלא תמצאו בשום מקום אחר בעולם, כמו הדקל הקנרי או האורן הקנרי.

האי לה פלמה הוא האי הירוק ביותר מבין שבעת האיים. יש בו גאיות תלולים, הרים המכוסים בצמחיית בר ובמקומות המיושבים - מטעי בננות. המקום המתויר ביותר הוא לוע הר הגעש Caledra de Taburimte, שרוחבו עשרה קילומטרים וגובהו 2,400 מטרים. מהמקום הכי גבוה בלוע, ליד Roque de los Muchachos, נשקפים מראות עוצרי נשימה. תצפית ענקית בצורת כדור גולף, אחד מהאתרים הכי חשובים לצפייה בכוכבים בחצי הכדור הצפוני, מסמנת את הפסגה.

ניתוב תמונה

ניתוב תמונה

הצת היסטוריה

התושבים המקוריים של האיים הקנריים היו הגואנצ'ים. הם עסקו בדיג, בלקט פירות, בחקלאות ובגידול צאן. הכיבוש הספרדי החל בשנת 1402, אך גם בשנים הקודמות הפליגו לאיים ספינות מממורקה, מפורטוגל ומג'נובה. מתחילת המאה ה-15 החלו להגיע לאיים, באישור הכס הקדוש והכתר הספרדי, משלחות מאורגנות בחיפוש אחרי עבדים ואוצרות. הגואנצ'ים גילו התנגדות חריפה לכיבוש, אך הוא נמשך כמעט מאה שנים והסתיים ב-1496, כשאחרוני הילידים נכנעו והאיים סופחו לממלכת קסטיליה,

אני חושב, ועכשיו אפשר כבר לומר בטוח, שפרידה של שבוע מהיומיום השאפתני למטרת רכיבה עם החבר'ה היא אחד הדברים הנכונים ביותר שעשיתי בשנים האחרונות. אם הייתי יודע שאין הדבר בשמים, נראה שהייתי עושה זאת הרבה קודם. הכל התחיל בהצעה תמימה ברכיבה שגרתית בכך שמן, שהביאה את ארבעתנו (לוי, ויקטור, יניב ואנוכי) להחליט על חופשה בלה פלמה, ומאותו

לה, לה, לה, בדרך ללה פלמה

נתחיל דווקא מהסוף - ואז ענה, כיבושים, שכנועים, הוכחות ומחשבות, לצד נופים, אוויר וחברים טובים. שישה ימי רכיבה אינטנסיביים ומאתגרים שישאירו זיכרונות ותמונות לזמן ארוך

ניתוב תמונה

ניתוב תמונה

ניתוב תמונה

הכל, והצטייד גם בטלפון כדי להתעדכן לגבי שאר הקבוצות ולגבי רכבי ההסעה או החילוץ כשהיה צורך. בגדול, היה נחוץ בעיקר ציוד אישי כמו דושות, נעלי רכיבה, קסדה ולבוש. המדיניות לגבי העברת מולטיטולים או לדרמנים למיניהם בעייתית בעידן שלאחר אסון התאומים, ואחד מהם נשאר אצל הספרדים. התאכסנו ב-Trocadero, מלון שלוש כוכבים נחמד על בסיס לינה וארוחת בוקר מזינה, עם מים חמים ומזגן. המלון ממוקם כמה דקות הליכה מחנות האופניים ומאזור היציאה לרכיבה היומית, כך שהיה לנו נוח מאוד.

הגעתו

לא יודע אבל אני זוכר שהדרך הלך לאילת קצרה יותר מהדרך חזרה, שאינה מסתיימת. מלאי של ציפיות, הידרופינים ואתנחתה נדיבה נטולת משפחה. הגענו ללה פלמה ביום שישי בשעה 14:30 (שעתיים מאוחר מישראל), והנהג של Bike"n"Fun אסף אותנו משרה התעופה לכיוון המלון, הממוקם בעיירה Lianos Los בחלקו המערבי של האי. התלהבנו מהנופים המשתנים, מהברלי הגובה הקיצוניים והיינו גטולי מזוודה אחת שלא הגיעה. התמקמנו במלון, עשינו סיור קטן באזור וקפצנו לחנות האופניים לשם קבלת האופניים והסבר על העתיד לקרות. נהנינו מארוחת ערב במסעדה מקומית, ופנטזנו על יום המחרת.

שגרת הימים הבאים הייתה דומה משום מה: קמנו בשעה 7:00 (היה עדיין חושך בחוץ), לקראת השעה 8:00 אכלנו ארוחת בוקר מינימלית והצטיידנו בשני סנדוויצ'ים ובבננות למהלך היום, עלינו לחדר לסידורים אחרונים, התלבשנו לרכיבה ולקראת השעה 9:30 הגענו ל-Bike"n"Fun.

החלוקה הייתה לשלוש קבוצות רכיבה שונות: הקבוצה הטיפולית הנחמדה (כך הם כינו את עצמם), שכללה רכיבה בסיסית, רכיבת כביש, שבילי 4X4, נופים וסינגלים ברמה בסיסית עם המדריכה לילי (הלוואי עלינו). השנייה הייתה הקבוצה בעלת השאיפות, שבה סיווגנו את עצמנו. היינו מזוכיסטים הבטוחים שעל ההנאה שבסוף צריך לשלם בסבל, וכך מצאנו עצמנו צוברים מדי יום 800 עד 1,200 מטרים אנכיים כדי לזכות באיבוד הכרה, בחיך מתמשך (עם מגנים כמובן) ובפרומיל בזמן הטיפוס - עם זיגמונד המדריך, מזוכיסט ידוע, שנשא תיק כבד ושקל ובחן את חברי הקבוצה לשם התאמה מדויקת של עוצמת הנוק. הקבוצה השלישית הייתה הקבוצה המוסקסת, היא קבוצת הדאוניהל - רוכבים עטורי מיני צב, למודי קרבות וששים עלי קרב שהשתמשו יותר בהיסעים - מנווטים ומאותגרים על ידי הבן המחונן של זיגמונד, המפליא בביצועיו.

מתחילים לרכוב

ביום הרכיבה הראשון נפגשנו בשעה 9:30 בחנות, נסענו דרך עלייה אימתנית לכיוון העיירה Tijarafe ושם התפצלנו. הקבוצה שלנו התחילה בטיפוס על הכביש לכיוון El Castillo. כבשנו את ההר והשתלבנו ביערות Hoya Grand השקטים, המיוחדים והמדהימים ביופיים. הנופים, הנופים. בסופו של יום התחברנו לסינגל המסתיים בעיירה El Fayal, שבה נערך השוק המקומי של יום שבת.

אחרי הסיבוב בשוק המשכנו ברכיבה למקום יציאתנו, העיירה Tijarafe, ומשם היה ברור שבחירתנו הייתה בבחינת יכולות התעופה שלנו במורדות התלולים לכיוון עיירת המוצא שבה השתכנו (להערכתו ראינו את מחוג

פיתוח תמונה

פיתוח תמונה

להסתפק בכך לווייה תוצרת גרמניה, שבסופו של דבר עשה את העבודה מעל המצופה. בדיעבד, מה שווה יותר - ההיכרות של האופניים ושל גודלם, ההרגל וצורכי הלוגיסטיקה, לצד תקלות, שברים ומיני חבלות; או אופני שיכון כפול גרמניים עם נעילות המותאמות לגודל שלך מבעוד מועד, מתוחזקות וראויות, וללא זנב לוגיסטי מיותר? בעיני האפשרות השנייה היא המועדפת.

אפשר לומר, לפחות מבחינתי, שהאופניים לא היו מגבלה במסכת ההתעללויות השונות שעברנו. יותר מכך, לשירותנו עמד המכונאי אוליבר, שתפקידו היה להתאים ולבצע את כל הנדרש להבאת סיפוקנו בתחום האופניים, והוא ביצע את תפקידו על הצד הטוב ביותר. לא נחסך מאיתנו מאום ולא קיבלנו סירוב לבקשה כזו או אחרת, למשל התקנים מיוחדים כמו GPS או מצלמות רכיבה. גם בהצטיידות ובנשיאת כלי תיקן או החלפה לתקרים לא היה צורך בדיעבד, מהסיבה הפשוטה שהמדריך שלנו, זיגמונד, נשא עמו תיק אימתני של כ-12 קילוגרמים לפחות שכלל

כלומר ספרד. כיבוש האיים הקנריים היה תקדים לכיבוש יבשת אמריקה והתאפיין בשעבוד האוכלוסייה המקומית ובהשלטת הנצרות תוך כדי הרס התרבות המקומית והתערבות עם האוכלוסייה המקומית. בשנת 1927 חולקו האיים הקנריים לשתי פרובינציות בגלל העוינות בין שתי אליטות בסנטה קרו ובלאס פאלמס, ולכן שתי הערים האלו הן שתי הבירות של האיים הקנריים. בשלהי שנות השבעים (תחילת תקופת הדמוקרטיה בספרד) פעל באיים ארגון טרור בדלני בשם FAG, שדרש עצמאות מדינית מלאה לאיים אך לא זכה לתמיכת הציבור והדל מפעילותו. ב-1982 קיבלו האיים מעמד של קהילה אוטונומית, ואת יתר ההיסטוריה תקראו במקורות אחרים, לא כאן.

הגע לפני לוגיסטיקה

חברת קלאב ג'ירף יצרה קשר עם חנות מקומית בשם Bike"n"Fun, הממוקמת באי מזה 18 שנה, ובעצם מרגע ההגעה היינו אסירי תודה לחנות האופניים הקטנה והמטריפה. כדי להגיע מהארץ לאי נדרשות שתי טיסות, האחת בת כחמש שעות וחצי למדריד ומשם בטיסת המשך בת שעתיים וחצי לערך (תלוי בכיוון וברוח) ישירות ללה פלמה. אנחנו טסנו עם חברת Iberia. בטיסה הלך לא היה כמעט זמן המתנה בין הטיסות, אולם בטיסה חזור המתנו כשש שעות, נתון המצריך סבלנות רבה ולא מעט כוסות קפה בטרמינל הענק של מדריד.

קיימות חופשות אופניים הכוללות את כל הלוגיסטיקה הנדרשת (פירוק, סחיבה, אריזה, שינוע, הטסה וחזור חלילה) ושבהן מצטיידים בזוג האופניים האהוב והמוכר. במקרה שלנו, חסכו מאיתנו את שיקול הדעת בהחלטה, מכיוון שלא היה אפשר להביא את בן הזוג הקבוע בארץ, אלא

שגרת הימים הבאים הייתה דומה משום מה: קמנו בשעה 7:00 (היה עדיין חושך בחוץ), לקראת השעה 8:00 אכלנו ארוחת בוקר מינימלית והצטיידנו בשני סנדוויצ'ים ובבננות למהלך היום,

פיתוח תמונה

הידעתם? ממין מזכו הופיע לראשונה בשנת 1988 ובתמונת השער כיכבו שני כלי הרכב המהירים ביותר על כבישי ישראל באותם ימים - המאהה FZR1 000 והסוזוקי GSZR1000.

קוראי ממין סוס מלווים את שוק האופנועים בארץ מימיו הראשונים

רוצים לדעת עוד על ממין סוס? הציצו במוד הבית - עמ' 8

כיתוב תמונה

כיתוב תמונה

כיתוב תמונה

כיתוב תמונה

ירידה תלולה (כך, בהמשך מ-Tijarafe), ומשם חברנו לסינגל אכזרי שזור אבני בזלת טרשיים וסוויצ'בקים, שהיה צר, בהמשך מדורדר והסתיים בדרך נפלאה לכיוון נמל El Time. קינחנו את היום בנמל, לקראת השקיעה, בדג ובמאכלים מקומיים.

ביום החמישי התעוררנו ליום גשום. יצאנו לרכיבה בתקווה ועם רגשות מעורבים מתוך ציפייה לקבלת אורחים נאותה, שחלקה בהפסקת הגשם. לאחר שעת רכיבה בגשם שוטף ושוקו חם בבר על אם הדרך נכנענו וחזרנו לבסיס האם. היום הוקדש לסיור בעיירה, לקניות כפיצוי לאישה ולילדים, וכמובן למסג' ענוג שהוזמן לחדר המלון.

ביום הרכיבה השישי והאחרון יצאנו מבסיס האם, טיפסנו דרך העיירה Jedey ומשם פנינו לכיוון הר שעטה עננה כבדה. עלינו בקושי, וההר היה תלול, קר ומתמשך. המטרה הייתה כיבוש, ואחרי שעה וחצי לערך הגענו לפתחו - 1,200 מטרים אנכיים של טיפוס, כשפסגתו השחורה מעוטרת חול שחור, מזכרת מתקופות הבזלת השונות. המשכנו בשבילי חול שחור ורטוב, ספק רואים ספק מנגבים את הגשם והטל. הצטיידנו במגנים וקינחנו בגלישת חול לכיוון Vulcan San Antonio. זה היה יום מדהים, מאתגר ומרוכז. קינחנו במסעדת דגים ב-Playa La Zamora - אני אומר לכם ותאמינו לי, זה סוף העולם ימינה. אפשר לציין שאת סוף הרכיבה עשינו במשותף עם קבוצת הדאונהיל בכיכובו של בנו של זיגמונד המדריך, שהוא רוכב מדהים.

ושוב כמו שהתחלתי - ואו ענק, כיבושים, שכנועים, הוכחות ומחשבות, לצד נופים, אוויר וחברים טובים. שישה ימי רכיבה אינטנסיביים ומאתגרים שישאירו זיכרונות ותמונות לזמן ארוך. אפשר כבר לתכנן את החופשה הבאה. ■

ה-70 קמ"ש מלמטה). מרוצים, רוצצים ורעבים הגענו למלון, התארגנו ופתחנו את הארוחה במסעדה מקומית במרק בצל.

סינגל קסום וגלישה ברכס

ביום הרכיבה השני נהנינו מהקפצת שאטל לבית קפה בעיירה הקרובה El Paso, ומשם טיפסנו בהר (שלא נגמר) ובסופו ירדנו בסינגל קסום, שסיומו עובר דרך בתי הכפר ומשתלב חזרה לבית הקפה. מכיוון שהשמש סימנה כי הפוטנציאל עוד קיים, דרשנו מזיגמונד סיבוב נוסף, הפעם דרך הסינגלים בהר השכן, וכך היה. הגענו חזרה לבית הקפה בשעה 17:30 וגלשנו לכיוון עיירת המוצא שלנו Lianos Los מרוחי סיפוק. ביום השלישי הוסענו לפסגת Refugio De El Pilar (גובה 1,450 מטרים). היה קר והקבוצות התפצלו כל אחת למסלול שלה ולמדריך שלה. הרכיבה של הקבוצה שלנו הייתה מאתגרת וכללה רטיבות, שורשים, סלעים ומיני ירקות. הראות הייתה מדהימה ונוף ים נשקף בגלישתנו על פני הרכס, שהסתיים בשביל תלול על פי תהום. השביל היה שזור אבני בזלת, מרובה בסוויצ'בקים, צר ומוגדר להולכי רגל. עשינו זאת מי יותר ומי פחות, והיה מדהים. ירדנו ברכיבה ל-El Paso ומשם ל-Lianos Los.

הימים האחרונים

ביום הרביעי לרכיבה הוסענו לעיירה המוכרת, ומשם טיפסנו על הכביש התלול לכיוון Mirador De Hoya Grande, נקודת תצפית מדהימה החולשת על קניון יפהפה (שמורת הטבע המקומית Caldera De Taburiente). חזרנו ברכיבה והגענו לסינגל מדהים שזור אבני בזלת לכיוון El Jesus. חמושים בחוויות ומחויכים המשכנו על הכביש לכיוון אותה